

сега на русска-та Имп. Публична библиотека, дѣто влѣзла изъ древлехранилище-то на Погодина заедно съ други стары драгоцѣнности. Отъ нея са-сказали само два листовци. Въ разсѣжданье-то на писмо-то рѣкопись-та представя нѣкои отличія въ буквы-тѣ: **В, Ж, Н, Ы, Ъ, Ѫ, Т; Ѡ** не са-срѣща; колкото отъ кадѣ словосѣкратяванье-то, отъ кадѣ строчны-тѣ знакове, съгласна ю съ други-тѣ старобългарскы рѣкописи. Но отъ надстрочны-тѣ знакове не са-вижда ни гѣсто, ни тѣнко придыханія; вмѣсто едно-то и друго-то нахожда-са точка надъ съгласны-тѣ, кога при тѣхъ ю отпусятъ **ъ** или **ь**: **ѣто, ѣтворн, ѣто.** Йотированы **ѡ, ѣ** нѣма, и по нѣкадѣ са-срѣщатъ граматическы погрѣшки: тѣй **1**-то лице на наст. въ изъевител. накл. писано ю съ **ю** вм. **ѡ-молю**; дател. един. падежъ на мѣж. сѣществ, на **ъ** писанъ ю съ **ѡ** вм. **оу**: **единомуу крѣстнику жити.**

Х. Листовци отъ жишѣе-шо на св. Великожченица Ѳекла. Тѣзи рѣкопись сега са-сказва въ русска-та Имп. П. библиотека, и отъ нея останаѣли само два листа, писаны съ хубаво среднѣ уставно писмо. Тя

различны измѣненія. Отъ XI-ия вѣкъ до половина-та на XIV-ия сичкы-тѣ пергаменны рѣкописи были писаны уставно, или съ почъркъ на заглавны праволинейны буквы съ притурка на нѣколко крѣглы буквы. Таквози писмо са-зове уставно или писано съ уставъ; отъ XIV-ия до XV-ия вѣкъ са-употребява полууставъ, който състои повечъ отъ крѣглы, нежели отъ праволинейны буквы; а отъ XV-ия в. са-наченѣла скоропись-та.